

то чи ѿздраве ржката, и го ви́деше съ радостно гла́дянъ и мъ рекли, да напрашиша таа ръка, каквото първо скорш що пишеше, каквото що си съмъ реклъ. И като се разбѣдилъ Ішанъ, видѣлъ си ржката здрѣва, и малъ шстанало знатъ (нини), като когато є стегнато съ конецъ, дѣто є виля пресѣчена, и возрадовася дъхомъ ѿзжъ, и тогъ матеря, тѣкъ сотвори єму величие силниятъ: и сичка нощь пѣалъ радостни пѣсни благодарныѧ, и говорилъ: десница твоѧ господи прославися, въ крѣпости деснаѧ твоѧ ръка, моѧ та болна ръка ѿздрави, и сички тѣ невѣрни, който невѣрватъ сватыѧ твоѧ Ікона: поразилъ си ги, и си ги сокрѹшилъ. И на оутро то видѣли сички ръка та мъ исцѣлена съ голѣмо чудо, разбралъ и царьата, выкнали Ішана да мъ види ржката: и дошелъ и мъ покажалъ ръка та ѿзчена, и ѿмаше вѣлегъ като червѣнъ конецъ се ви́деше, задради да се прикаズва до вѣкъ. И мъ рекла царьо: кой ти хекимджия ѿздрави ржката, и съ каковъ тѣхлѣмъ; а сватый Ішанъ мъ говори везъ страхи: Божъ, който сичко може да направи, а не докторъ. Царьо мъ рекла да ми простишъ пріателю, азъ неизнаехъ и токъ ти сотворихъ: сега же видимъ, ты си бѣлъ прѣкъ, сега пакъ тѣ искаамъ да си кодъ мене каквото напредъ и похарни: а сватый мъ се поклонилъ на ногите, и мъ рекла: молимтися да ме ѿпостишъ да си идемъ да чинимъ хидметъ на пресватая Богородица, коѧто ми є исцѣлила ржката. И царьо мъ далъ дозволеніе да си идѣ дѣка щѣ. И шидае Ішанъ и раздаде сичка та си стока, и пъсналъ слугите си, и шидае оу монастырь, и стана калѣгъ, и седналъ при єдногъ калѣгъ, и той мъ рекла: везъ моє дозволеніе (ишина) нѣщо да не работишъ, и тогиша дошелъ єдина человѣкъ и мъ се молилъ да мъ запоси єд-